

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Strona przeciwna: KIA Motors Corporation

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada na producentów samochodów obowiązku udzielenia niezależnym podmiotom dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów w formie umożliwiającej przetwarzanie elektroniczne.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy producent samochodów otworzył dla autoryzowanych punktów sprzedaży i stacji obsługi dodatkowy kanał informacyjny dla celów sprzedaży przez te podmioty oryginalnych części zamiennych poprzez zaangażowanie dostawcy usług informacyjnych, nie stanowi to dostępu dla podmiotów niezależnych, który byłby dyskryminujący w stosunku do dostępu, z którego korzystają autoryzowane punkty sprzedaży i stacje obsługi w rozumieniu tego przepisu, o ile podmioty niezależne posiadają dostęp do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, który jest niedyskryminujący w zakresie dostępu i treści udostępnianych autoryzowanym punktom sprzedaży i stacjom obsługi.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal - Zjednoczone Królestwo) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Henrika Daknevičiute

(Sprawa C-544/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Działalność na własny rachunek – Obywatelka państwa członkowskiego, która zaprzestała prowadzenia działalności na własny rachunek z uwagi na fizyczne ograniczenia związane z zaawansowaną ciążą i okresem poporodowym – Zachowanie statusu osoby prowadzącej działalność na własny rachunek)

(2019/C 399/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Druga strona postępowania: Henrika Daknevičiute

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że kobieta, która zaprzestaje prowadzenia działalności na własny rachunek z powodów ograniczeń fizycznych związanych z zaawansowaną ciążą i okresem poporodowym, zachowuje status osoby prowadzącej działalność na własny rachunek pod warunkiem, że podejmie ona tę działalność lub inną działalność na własny rachunek lub też znajdzie pracę w rozsądnym terminie po narodzinach jej dziecka.

(¹) Dz.U. C z 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 września 2019 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-556/18) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Polityka Unii Europejskiej w dziedzinie gospodarki wodnej – Dyrektywa 2000/60/WE – Artykuł 13 ust. 1 i 7 oraz art. 15 ust. 1 – Brak przyjęcia, opublikowania i przekazania Komisji Europejskiej poddanych przeglądowi i uaktualnionych planów gospodarowania wodami w dorzeczach wysp Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma i El Hierro (Hiszpania) – Artykuł 14 – Brak informowania społeczeństwa i brak konsultacji w sprawie przeglądu i uaktualniania)

(2019/C 399/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie wywiązując się w wyznaczonym terminie z obowiązku informowania społeczeństwa w sprawie przeglądu i uaktualnienia planów gospodarowania wodami w dorzeczach wysp Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Teneryfa, La Gomera, La Palma i El Hierro i przeprowadzenia konsultacji w tym zakresie oraz nie przyjmując, nie publikując i nie przekazując Komisji w wyznaczonym terminie przeglądu i uaktualnienia tych planów gospodarowania wodami, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 ust. 7 w związku z art. 13 ust. 1, art. 14 i art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej przytoczonych przepisów dyrektywy 2000/60/WE, zmienionej dyrektywą 2013/64/UE Rady z dnia 17 grudnia 2013 r.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.